

TRDLIEL V KANCELÁŘI ZÁZRAKŮ

TEXT: EDMOND PROCHAIN
ILUSTRACE: VINCENT LEFEBVRE

Své Konstancii

E. Prochain

Našemu malému zázraku Leonardovi

V. Lefebvre

Hrdinové příběhu

Andělé

Andílek Trdliel: Ve škole pro anděly strážné se o něm říká, že má srdce na správném místě, že je citlivý a má hlavu v oblacích. To je ale normální, když někdo žije v nebi, nemyslíte?

Anděl Školitel: To on vyučuje většinu předmětů ve škole pro anděly strážné. Je tak starý, že se povídá, že chodil do školy už s archandělem Gabrielem...

Alešova rodina

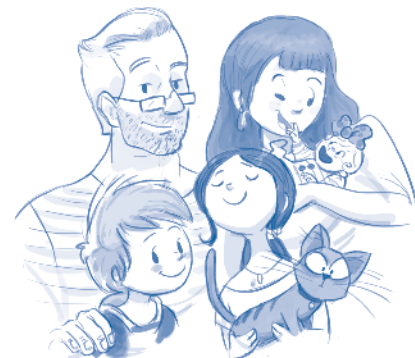
Aleš: Jednou se stane závodním pilotem. Nebo veterinářem. Nebo možná prezidentem. Je sice tak trochu snílek, ale neschází mu odvaha a se vším si dokáže poradit. Jeho nebeským ochráncem je anděl strážný jménem Trdliel.

Alešova maminka: Ve středu bývá doma, jinak pracuje v kanceláři jako účetní. Umí přeplavat celý bazén pod vodou.

Alešův tatínek: Patří mu ten nejlepší obchod s koly a koloběžkami v celém městě. A umí také udělat tu nejlepší horkou čokoládu, jakou kdy Aleš ochutnal.

Matylda: Alešova starší sestra. Je nejlepší ze třídy, dokonce i v tělocviku. Je to ale pěkná protivka!

Kristýnka: Toto usměvavé mimino je Alešova a Matyldina malá sestřička. Jednou ji její velký brácha vezme na dobrodružnou výpravu, to je jistá věc...

Cililink! Cililink! Jaké to zvláštní zvonění vytrhává andílka Trdliela ze spánku? A proč jen ten obláček není tak měkoučký jako jindy? Je načas, aby se probral. Trdliel si mne oči. Už to má, už si vzpomíná! Včera večer usínal na mráčku zvaném stratus a přitom z něj pozoroval hvězdy... A teď ráno stále pluje oblohou.

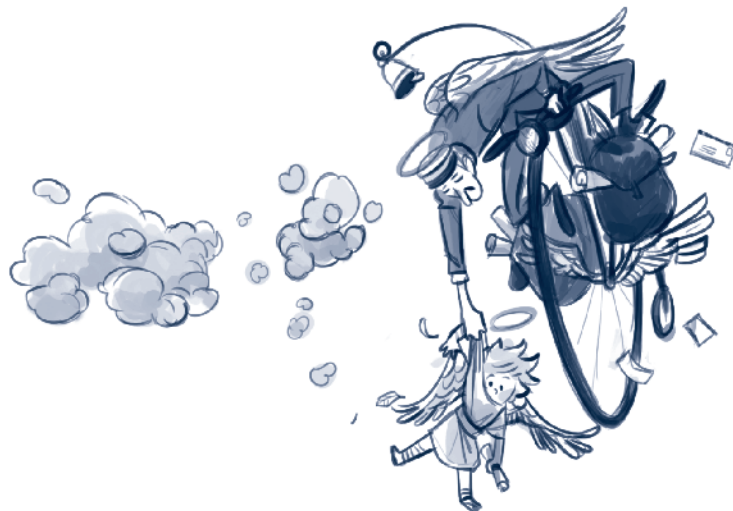
Andílek otevře oči a s překvapením uvidí anděla-poštáka, jak mu podává nějaký pergamen. Nad svou poštáckou čepicí má svatozář a tváří se velice přísně.

„Přišla vám nějaká žádost,“ oznamuje mu pošták pevným hlasem.

„No to je teda překvápko! Dobrý den, Adresimeli, díky!“

Trdliel není ještě úplně probuzený. Natáhne se z obláčku, aby převzal zásilku. Ale ouha! Mráček je na okrajích tenčí, andílkova ruka jím projede jako pěnou... Adresimel ho na poslední chvíli zachytí za rukáv tuniky.

„Jen pomalu, kaskadére! Na takový skok je přece jen ještě brzy!“

„Jejda! Děkuju! Padat z nebe by se nemělo každý den... Nedávno se mi to zrovna stalo.“

„Přesně tak. To jsou mi nápady!“ říká mu na to nebeský pošták stále stejně přísně. Poté se s ním rozloučí.

Andílek strážný Trdliel se na svém obláčku pěkně pohodlně usadí a rozvine svitek se vzkazem. Na svitku je namalovaný malý Aleš, jak se modlí. Jeho chráněnc klečí na posteli, na nohou má krásné zelené bačkorky ve tvaru krokodýla. Andílek je z toho úplně dojatý.

„Teď se podívejme, co stojí v té modlitbě,“ pomyslí si.

Prstem se dotkne pergamenu, který okamžitě ožije. Zazní Alešův hlásek: „Nebeský Otče, maminka potřebuje pomoci... Když jsem se dnes vrátil ze školy, všiml jsem si,

že má úplně rudé oči, jako kdyby plakala. Když jsem se jí ale zeptal, co se stalo, odpověděla mi, že krájela cibuli, že je všechno v nejlepším pořádku, že si mám dát svačinu a že mě má moc ráda. Jenže v kuchyni žádná cibule nebyla, takže jsem pochopil, že se něco děje!“

